

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 8Co/253/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5916204257
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 09. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Zuzana Hartelová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2019:5916204257.2

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Zuzany Hartelovej a členiek senátu Mgr. Kataríny Beniačovej a JUDr. Táne Rapčanovej, v právnom spore žalobcu: POHOTOVOSTĚ, s. r. o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, proti žalovanému: U. V., nar. XX. XX. XXXX, bytom M. XXX/XX, Z., o zaplatenie sumy 3.106,92 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Ružomberok č. k. 10Csp/19/2016-100 zo dňa 18. mája 2018, v spojení s opravným uznesením č. k. 10Csp/19/2017-104 zo dňa 18. júla 2018, takto

rozhodol:

uznesenie okresného súdu v spojení s opravným uznesením potvrdzuje.

Žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Ružomberok uznesením č. k. 10Csp/19/2016-100 zo dňa 18. 05. 2018, v spojení s opravným uznesením č. k. 10Csp/19/2017-104 zo dňa 18. 07. 2018, konanie zastavil a žalovanému priznal voči žalobcovi právo na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

V odôvodnení konštatoval, že žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 15. 08. 2016 domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 3.106,92 eur s príslušenstvom, ktorý nárok, ako vyplýva z obsahu žaloby, odvodzuje od spotrebiteľskej zmluvy č. 5010314, uzatvorenej dňa 28. 11. 2008, na základe ktorej poskytol žalovanému úver vo výške 1.659,70 eur, ktorý sa žalovaný zaviazal zaplatiť spolu s poplatkom vo výške 1.447,25 eur, teda celkom vo výške 3.106,95 eur, v 12-tich splátkach po 258,41 eur počnúc od 14. 01. 2009. Z dôvodu, že žalovaný nesplácal úver v dohodnutých splátkach, žalobca vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru dňa 19. 04. 2009. V súvislosti s uzavretím úverovej zmluvy bol žalovaný na základe trestného oznámenia podaného žalobcom rozsudkom Okresného súdu Ružomberok sp. zn. 1T/167/2009 zo dňa 02. 12. 2009 uznaný vinným zo spáchania prečinu úverového podvodu podľa § 222 ods. 1 Trestného zákona, podľa§ 288 ods. 1 Trestného poriadku súd žalobcu s nárokom na náhradu škody odkázal na občianske súdne konanie.

Z obsahu trestného spisu sp. zn. 1T/167/2009 súd zistil, že žalobca podal dňa 07. 08. 2009 trestné oznámenie na tom skutkovom základe, že na základe zmluvy o úvere č. 5010314 uzatvorenej dňa 28. 11. 2008 prevzal žalovaný finančnú hotovosť výške 1.659,70 eur, ktorú sa zaviazal vrátiť spolu s poplatkom vo výške 1.447,25 eur v pravidelných splátkach v zmysle splátkového kalendára. Žalovaný neuhradil ku dňu trestného oznámenia žiadnu splátku a žalobcovi vznikla škoda 4.048,42 eur.

Z obsahu exekučného spisu Okresného súdu Ružomberok sp. zn. 5Er/111/2010 bolo zistené, že dňa 18. 02. 2010 podal súdny exekútor JUDr. Jozef Krutý žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie na základe návrhu žalobcu proti žalovanému pre vymoženie pohľadávky vo výške 3.430,86 eur a zmenkového úroku 0,25 % denne zo sumy 3.430,86 eur od 19. 04. 2009 do zaplatenia a zákonného úroku z omeškania vo výške 6 % zo sumy 3.430,86 eur od 03. 07. 2009 do zaplatenia. Podkladom pre vykonanie exekúcie je rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu, IČO: 36 725 439, č. k. SR 14080/09, pričom rozhodcovské konanie začalo na základe návrhu žalobcu, ktorým uplatňoval pohľadávku zo zmluvy o úvere č. 5010314 zo dňa 28. 11. 2008, vo výške 1.659,70 eur, príslušného poplatku vo

výške 1.447,25 eur a pokuty vo výške 312,- eur. Dňa 22. 09. 2009 vydal rozhodcovský súd rozsudok v ktorom žalobcovi v celom rozsahu vyhovel. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 26. 10. 2009 a vykonateľnosť dňa 29. 10. 2009. Z predmetného spisu mal súd tiež preukázané, že dňa 25. 09. 2009 žalovaný uhradil žalobcovi sumu 1.659,70 eur - istinu zo zmluvy.

Na základe uvedených skutočností súd, citujúc ust. § 161, § 230 Civilného sporového poriadku (ďalej len „C. s. p.“), konanie zastavil, nakoľko vo veci bolo právoplatne rozhodnuté rozsudkom Stáleho rozhodcovského súdu č. k. SR 14080/09, ktorý vydal Stály rozhodcovský súd, IČO: 36725439 dňa 22. 09. 2009, právoplatným dňa 26. 10. 2009. Tento rozsudok nebol zrušený ani zmenený a pre sporové strany je teda záväzný. To, že bol žalobca v rozsudku sp. zn. 1T/167/2009 odkázaný na uplatnenie náhrady škody v občianskom konaní neznamena, že tento má právo na duplicitné plnenie rovnakej už právoplatne priznanej pohľadávky. Keďže sa jedná o totožný predmet konania ako v rozhodcovskom konaní, nie je možné žalobcovi nárok priznať, keďže týmto by na jeho strane vzniklo bezdôvodné obohatenie.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 256 ods. 1, § 262 ods. 1 C. s. p. a nakoľko žalobca procesne zaviniť zastavenie konania, keďže žalobou uplatňoval nároky, o ktorých už bolo právoplatne rozhodnuté rozhodcovským rozsudkom, zaviazal žalobcu na náhradu trov konania.

2. Proti tomuto uzneseniu podal žalobca odvolanie, ktorým sa domáhal jeho zrušenia a vrátenia veci súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

Odvolanie odôvodnil podľa § 365 ods. 1 písm. f), h) C. s. p. majúc za to, že súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia veci.

K záveru súdu o prekážke res iudicata uviedol, že v danom prípade ide o nárok na náhradu škody spôsobenej trestným činom úverového podvodu v zmysle § 222 ods. 1 Trestného zákona, nie o nárok vyplývajúci z uzavretej zmluvy o úvere. Okresný súd Ružomberok trestným rozsudkom sp. zn. 1T/167/2009 zo dňa 02. 12. 2009 uznal žalovaného vinným zo spáchania prečinu úverového podvodu podľa § 222 ods. 1 Tr. zák. a podľa § 288 ods. 1 Tr. por. ho odkázal ako poškodeného s nárokom na náhradu spôsobenej škody na občianske súdne konanie. Je toho názoru, že civilný súd je viazaný záverom trestného súdu o vzniku škody a vzhľadom na skutočnosť, že vznik škody je súčasťou skutkovej podstaty trestného činu úverového podvodu, je civilný súd povinný vykonať dokazovanie len o výške škody spôsobenej trestným činom a nie o vzniku a existencii škody.

V ďalšom uviedol, že v konaní vednom pod sp. zn. SR 14080/09 na Stálom rozhodcovskom súde si uplatnil nárok vyplývajúci z uzavretej zmluvy o úvere a nie nárok na náhradu škody spôsobenej trestným činom úverového podvodu. Keďže v predmetnom konaní si uplatnil nárok na náhradu škody spôsobenej trestným činom úverového podvodu a nie nárok vyplývajúci zo zmluvy o úvere, nie je splnená podmienka, že ide o ten istý nárok, a teda v danom prípade nie je možné aplikovať prekážku rozsúdenej veci.

3. Žalovaný v rámci vyjadrenia k odvolaniu predložil listinné dôkazy preukazujúce realizáciu zrážok zo mzdy, bez toho, aby sa k odvolaniu žalobcu vecne vyjadril.

4. Žalobca v reakcii na vyjadrenie žalovaného (v tzv. replike) zotrval na podanom odvolaní. Uviedol, že v exekučnom konaní sp. zn. Ex 779/10 súdny exekútor vymohol v jeho prospech sumu priznanú exekučným titulom, ktorým bol rozhodcovský rozsudok sp. zn. SR 14080/09 zo dňa 22. 09. 2009. Uvedeným exekučným titulom mu bol priznaný zmluvný nárok, ktorý bo vymožený len vo výške 732,75 eur.

Konanie povinného malo charakter úmyslu, čo bolo potvrdené aj trestným rozkazom, ktorým súd uznal povinného vinným zo spáchania trestného činu úverového podvodu. Jedným zo znakov skutkovej podstaty tohto trestného činu je aj spôsobenie škody. Škodou sa pritom rozumie aj ujma na zisku, na ktorý by poškodený inak vzhľadom na okolnosti a svoje pomery mal nárok, alebo ktorý by mohol odôvodnene dosiahnuť. Pri trestnom čine úverového podvodu nie je škodou len suma rovnajúca sa výške poskytnutého úveru, ale aj odplata za poskytnutie úveru a ďalšie záväzky, ktoré mu vznikli v dôsledku omeškania dlžníka a na ktoré by mal ako poškodený, vzhľadom na okolnosti (dojednaný úrok, zákonný úrok z omeškania, zmluvná pokuta), nárok alebo ktoré mohol odôvodnene dosiahnuť. Povinný uhradil v exekučnom konaní uplatnený zmluvný nárok, nie nárok na náhradu škody.

S poukazom na ust. § 380 Obchodného zákonníka mal za to, že v prípade, ak by súd aplikoval na skutkový stav relevantné normy o zodpovednosti za škodu podľa Obchodného zákonníka, neexistovali by žiadne pochybnosti o jeho ušlom zisku. V konaní o náhradu škody si riadne uplatnil i príslušenstvo, ktoré predstavuje ušlý zisk, na ktorú situáciu sa aplikuje ust. § 381 Obchodného zákonníka. Má za to, že predložením zmluvy a relevantných dôkazov riadne preukázal ušlý zisk a jeho výšku.

5. Žalovaný na repliku žalobcu už nereagoval.

6. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 C. s. p.), po zistení, že odvolanie bolo podané včas, oprávnenou stranou konania (§ 362, § 359 C. s. p.), proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 355 ods. 2, § 357 písm. a) C. s. p.), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 329 ods. 1, § 385 ods. 1 a contrario C. s. p.) preskúmal uznesenie okresného súdu v napadnutom rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní (§ 380, § 379 C. s. p.) a napadnuté uznesenie ako vecne správne potvrdil.

7. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého uznesenia i konania, ktoré mu predchádzalo, dospel k záveru, že okresný súd v prejednávanej veci zistil skutkový stav v rozsahu potrebnom na zistenie rozhodujúcich skutočností, na jeho podklade dospel k správnym skutkovým zisteniam a prejednávanej veci aj správne právne posúdil. Nakoľko aj odôvodnenie písomného vyhotovenia rozhodnutia zodpovedá kritériám uvedeným v ust. § 236, § 220 ods. 2 v spojení s § 234 ods. 2 C. s. p., odvolací súd podľa § 387 ods. 2 C. s. p. konštatuje správnosť týchto dôvodov a v podstatných bodoch na ne odkazuje. Odvolanie žalobcu vyhodnotil odvolací súd ako nedôvodné, keď preskúmaním napadnutého uznesenia, odvolania žalobcu a obsahu predloženého spisu odvolací súd, zhodne s okresným súdom, dospel k záveru o splnení podmienok pre zastavenie konania z dôvodu existencie prekážky *res iudicata* v zmysle § 230 C. s. p.

8. Prekážka právoplatne rozhodnutej veci (*res iudicata*) patrí medzi neodstrániteľné podmienky konania, ktoré vylučujú možnosť vec znovu prejednať a o tejto znova rozhodnúť. Takáto prekážka svojou podstatou patrí medzi tzv. negatívne procesné podmienky konania, súd jej existenciu zisťuje *ex offio* a ak je daná, má za následok zastavenie konania podľa § 161 ods. 2 C. s. p. Nastáva vtedy, ak má byť v novom konaní prejednávaná tá istá vec, t. j. ak v novom konaní ide o ten istý nárok alebo stav, o ktorom už bolo právoplatne rozhodnuté, ak sa týka rovnakého predmetu konania a tých istých osôb. Z ustálenej rozhodovacej praxe všeobecných súdov vyplýva, že ten istý predmet konania je daný vtedy, ak ten istý nárok alebo stav vymedzený žalobným petítom vyplýva z rovnakých skutkových tvrdení, z ktorých bol uplatnený (t. j. ak vyplýva z rovnakého skutku).

9. V prejednávanom spore sa žalobca podanou žalobou domáhal voči žalovanému zaplata sumy 3.106,95 eur na tom skutkovom základe, že dňa 28. 11. 2008 uzatvoril zmluvu č. 5010314, na základe ktorej poskytol žalovanému úver vo výške 1.659,70 eur, ktorý sa žalovaný zaviazal zaplatiť spolu s poplatkom vo výške 1.447,25 eur, teda celkom vo výške 3.106,95 eur. Z následných podaní žalobcu produkovaných v rámci prvoinštančného konania ako aj z podaného odvolania vyplýva, že žalobca si uvedený nárok (napriek jeho vymedzeniu v žalobe ako zmluvného nároku) uplatňuje ako nárok na náhradu škody v súvislosti s uzavretím uvedenej zmluvy, ktorá mu bola spôsobená konaním žalovaného, ktorý ho pri uzavretí zmluvy uviedol do omylu a pre ktoré bol žalovaný rozsudkom Okresného súdu Ružomberok sp. zn. 1T/167/2009 zo dňa 02. 12. 2009 uznaný vinným zo spáchania prečinu úverového podvodu podľa § 222 ods. 1 Trestného zákona, ktorým súd žalobcu podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku zároveň odkázal s nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie.

10. Ako už zistil i súd prvej inštancie, rozsudkom Stáleho rozhodcovského súdu spoločnosti Slovenská rozhodcovská a. s. so sídlom v Bratislave č. k. SR 14080/09 zo dňa 22. 09. 2009 bola žalovanému uložená povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 3.430,86 eur spolu so zmenkovým úrokom vo výške 0,25 % denne zo sumy 3.430,86 eur od 19. 04. 2009 do zaplata, zákonným úrokom vo výške 6 % ročne zo sumy 3.430,86 eur od 03. 07. 2009 do zaplata, pričom z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že i keď súd konal na podklade zmenky, táto bola vystavená za účelom zabezpečenia pohľadávky žalobcu z úverovej zmluvy č. 5010314 zo dňa 28. 11. 2008. Z obsahu spisu zároveň vyplýva, že nárok priznaný rozhodcovským rozsudkom predstavuje sumu poskytnutú žalobcom žalovanému na základe zmluvy vo výške 1.659,70 eur, poplatok vo výške 1.447,25 eur, zmluvnú pokutu vo výške 312,- eur a poplatok za zasielanie upomienok vo výške 11,94 eur. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 26. 10. 2009 a vykonateľnosť dňa 29. 10. 2009. Na základe rozhodcovského rozsudku následne žalobca podal návrh na vykonanie exekúcie, ktoré konanie sa vedie na Okresnom súde Námestovo pod sp. zn. 5Er/111/2010. Z obsahu exekučného spisu zároveň vyplýva, že súd na základe podnetu povinného (žalovaného v tomto konaní) skúmal uvedený rozhodcovský rozsudok a potom čo dospel k záveru, že tento zaväzuje povinného na zákonom nedovolené plnenie exekúciu v časti vymáhania 0,25 % denného zmenového

úroku zo sumy 3.430,86 eur od 19. 04. 2009 do 25. 09. 2009 a zo sumy 1.771,16 eur od 26. 09. 2009 do zaplattenia zastavil s tým, že vo zvyšku bude súdny exekútor pokračovať vo vykonávaní exekúcie.

11. Zo žaloby v prejednávanej veci a z rozhodcovského rozsudku vyplýva, že v rozhodcovskom konaní, v ktorom bol žalobca zaviazaný na zaplattenie určenej sumy titulom zmluvy o úvere, aj v súdnom konaní o zaplattenie sumy titulom nároku na náhradu škody spôsobenej trestným činom sa opodstatnenosť uplatneného nároku vyvodzuje z tých istých skutkových okolností (uzavretie úverovej zmluvy), pričom účastníci oboch konaní sú (boli) totožní. Vychádzajúc z ust. § 35 zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní účinného v čase rozhodovania rozhodcovského súdu, v zmysle ktorého doručený rozhodcovský rozsudok, ktorý už nemožno preskúmať podľa § 37 tohto zákona, má pre účastníkov rozhodcovského konania rovnaké účinky ako právoplatný rozsudok súdu, predstavuje vyššie citovaný právoplatný rozhodcovský rozsudok v danom prípade prekážku právoplatne rozhodnutej veci pre konanie o zaplattenie žalovanej sumy titulom nároku na náhradu škody spôsobenej uzavretím tej istej úverovej zmluvy.

12. V zmysle § 124 ods. 1, 2 Trestného zákona sa škodou na účely tohto zákona rozumie ujma na majetku alebo reálny úbytok na majetku alebo na právach poškodeného alebo jeho iná ujma, ktorá je v príčinnej súvislosti s trestným činom, bez ohľadu na to, či ide o škodu na veci alebo na právach. Škodou sa na účely tohto zákona rozumie aj získanie prospechu v príčinnej súvislosti s trestným činom. Škodou sa rozumie v zmysle odseku 1 aj ujma na zisku, na ktorý by poškodený inak vzhľadom na okolnosti a svoje pomery mal nárok alebo ktorý by mohol odôvodnene dosiahnuť.

13. Za majetkovú škodu sa považuje ujma, ktorá nastala (prejavuje sa) v majetkovej sfére poškodeného (spočíva v zmenšení jeho majetkového stavu), a je objektívne vyjadriteľná všeobecným ekvivalentom t. j. peniazmi a je teda napravitelná poskytnutím majetkového plnenia, predovšetkým peniazmi. Skutočnou škodou na veci (majetku) je nutné rozumieť takú ujmu, ktorá znamená zmenšenie majetkového stavu poškodeného oproti stavu pred škodlivou udalosťou a predstavuje majetkové hodnoty, ktoré je potrebné vynaložiť na to, aby bola vec uvedená do predchádzajúceho stavu. Do majetkovej škody patrí príslušenstvo nároku, ako sú napr. úroky z omeškania.

14. Z uvedeného jednoznačne vyplýva, že pokiaľ škodu žalobcu predstavuje istina poskytnutá žalovanému na základe zmluvy a poplatok, ktorý sa žalovaný zaviazal vrátiť, k splneniu tejto povinnosti bol žalovaný zaviazaný už právoplatným rozhodcovským rozsudkom. Pokiaľ žalobca v replike poukazuje nato, že pri trestnom čine úverového podvodu nie je škodou len suma rovnajúca sa výške poskytnutého úveru, ale aj odplata za poskytnutie úveru a ďalšie záväzky, ktoré mu vznikli v dôsledku omeškania dlžníka a na ktoré by mal ako poškodený vzhľadom na okolnosti (dojednaný úrok, zákonný úrok z omeškania, zmluvná pokuta) nárok alebo ktoré mohol odôvodnene dosiahnuť, rozhodcovským rozsudkom bol žalobcovi priznaný nielen nárok na istinu, ale aj na dohodnutý poplatok (odmenu), ktoré si uplatňuje i v prejednávanom spore, ale aj zmluvná pokuta poplatky za upomienky. Samotná skutočnosť, že žalovaný bol v súvislosti s uzavretím úverovej zmluvy, ktorá je vzhľadom na nedovolenie sa relatívnej neplatnosti zmluvy žalobcom naďalej platným právnym úkonom (omyl nespôsobuje absolútnu neplatnosť právneho úkonu) uznaný vinným zo spáchania trestného činu, neznamená, že by žalobcovi v súvislosti s uzavretím predmetnej zmluvy vznikol nárok na dvojaké plnenie, a to jednak ako zmluvného nároku a jednak ako nároku na náhradu škody, keď oboje plnenia predstavujú sumu, ktorú žalobca poskytol žalovanému na základe úverovej zmluvy, poplatok (odmenu) za poskytnutý úver a príslušenstvo - úroky z omeškania.

15. Vychádzajúc z uvedených skutočností a záverov považoval odvolací súd postup súdu prvej inštancie spočívajúci v zastavení konania podľa § 161 ods. 2 C. s. p. z dôvodu neodstrániteľnej prekážky konania podľa § 230 C. s. p. za správny, preto napadnuté rozhodnutie podľa § 387 C. s. p. potvrdil.

16. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1, § 262 ods. 1, § 255 ods. 1 C. s. p. Úspešnou stranou odvolacieho konania bol žalovaný, a to v celom rozsahu, preto mu voči žalobcovi vznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Nakoľko však žalovanému v odvolacom konaní preukázateľne žiadne trovy nevznikli, odvolací súd, vychádzajúc zo zásady hospodárnosti konania, žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal (v dôsledku čoho nie je následne potrebné rozhodovať o výške trov odvolacieho konania podľa § 262 ods. 2 C. s. p., ktorá v danom prípade predstavuje 0,- eur).

17. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 (za) : 0 (proti).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 C. s. p.)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. (§ 420 C. s. p.)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1, 2 C. s. p.)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 C. s. p.)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 C. s. p.)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. (§ 427 ods. 1 C. s. p.)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 C. s. p.)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 C. s. p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 C. s. p.)